

Entranyablement deliciosa, l'Aresta Brucs del Ditet, per on s'enfila l'Auqué-Muñoz, és un gaudi per les esperits sensibles. Estreta i allargassada recorda un tobogan, amb un inici poc vertical que es trempa progressivament fins arribar al cim.

Si la via és una petita joia, l'enclavament completa una experiència magnífica, on els tons verds del boscatge contrasten amb la presencia intimidant del Dit, toc de severitat en un entorn on l'ànima amanseix irremeiablement.

Via: Augué-Muñoz

• Zona: Montserrat – Frares Encantats

Llargària: 60 metres
Dificultat: V (MD-)
Dificultat obligada: V
Grau d'exposició: Mitjà

Grau de compromís: Mitjà/baix

• Equipament: Equipada amb burins i un clau

• Material: 7 cintes i el Camalot #1

Orientació: SudValoració: ****

Aproximació:

Des de Can Masana en dirigim al refugi Vicenç Barbé. Un cop al refugi refugi prenem el corriol direcció Coll de Porc (est) marcat amb pintura groga i blanca. Abans d'arribar al pas del Príncep i estant més o menys a l'alçada de la Monja prenem un corriol que puja cap al Lloro (marques blaves). Quan siguem a l'alçada de la nostra agulla abandonem el corriol, travessem un petit torrent i acabem d'arribar a peu de via, a la banda sud-est de l'agulla.

La via:

Depenent de l'alçada on comencem a assegurar podem fer la via en una sola tirada o bé fer la reunió intermèdia i partir-la en dos llargs de corda. Pel camí hi trobarem alguna burinada i un clau. La part més compromesa la trobem al darrer tram de la via, on aprofitem una fissura de roca no massa compacte (la resta de la via la roca és bona).

Descens:

Fem un ràpel de 50 metres per la vessant nord de bretxa que separa el Ditet de l'Agulla Fàcil.